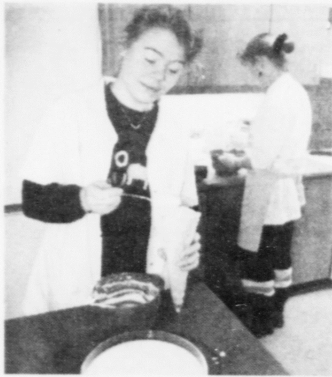

Í morgin: - Framtíðin tykist ikki so lokkandi hjá teimum ungu, sum ikki fara í hægri skúla ella fáa lærupláss. Á Húsarhaldsskúlanum í Klaksvík eru 21 næmingar, sum hava góðar umstøður í lötuni, og teir krevja heldur ikki meir júst nú

Fólk í Føroyum eru eisini tøy, sum búgva á smáplássunum - í bygd og bý kring landið. Tað eru ikki teirra umstøður, sum verða umrøddar í fjølmiðlunum um dagarnar. Hverjar tankar gera tøy sær um framtíðina, og hvussu eru møguleikarnir at livja á smáplássunum? Tíðindablaðið Sosialurín loðdar dýpið við greinaraðini - Á ferð kring Føroya land -

- Tá eg fór eftir peninginum, stóðu bert triggjar krónur á kontoini. Bankin hevði tikið peningin, men tá gjørdi vit vart við okkum, sigur Lilliane og hyggur upp á Eyðun.

- Tað var pápi mín sum fór í bankan. Hetta var tá mest var at gera fyrri jól, og hópin av fólkum var inni.

- Hann gjørdi so nógv hóvasták, at hann varð biðin um at koma inn til stjóran, og tá noyddust tøy at geva okkum peningin aftur, sigur Eyðun skemtandi.

Lilliane tosar um, hvussu synd tað er í børnunum, og hvussu ringt tað er hjá foreldrunum at síggja, hvussu henda stóran ávirkar tøy.

- Børnini tosa bara í "pengum". Ein dagin segði sonurin við meg: "Mamma, næstu ferð vit fáa pengar, kanst tú so keypa mær pá-

leyggssjokulátu?"

Hann vildi ikki fara at spæla fótbólt við hinum dreinginum. Í fyrstuni segði hann, at hann tímdi ikki, men tá vit spurdu hann nærri, visti tað seg, at tað var tí, teir skuldu keypa fótbóltsbúna.

- Vit vildu helst, at børnini ikki merktu okkara trupulleikar. Tey skulu hava loyvi at vera børn, og ikki hugsa um slátt, men hvussu skulu vit fjala neyðina fyrri teimum, tá vit t.d. ikki hava mat í húsunum í veir dagar, spyr Lilliane.

Tosið fellur eisini á rútabrævbjálvar, sum eru nógvir her í húsunum.

- Útvarps- og sjónvarpsgjald er ikki hugsningur um at gjalda, og allir rútabrævbjálvarnir verða koyrdir í ruskflutid, so hvørt sum postboðið kemur við teimum.

Givin at taka sær nær

Eyðun heldur ikki, at tað er nokur ólúcka, tí rútabrævbjálvarnir koma aftur næsta mánaða og næsta aftur o.s.fr. Hann fær ikki barað sær og noyðist at flenna, og greiðir frá, hvi hann ger tað.

- Tá tað er komið so langt sum hjá okkum, og tú hefur fingið fleiri mannminkandi viðferðir, er tað eins og tú heldur uppat at taka sær tað nær.

- Fyri nokrum árum síðani ringdi eg til Almanna-stovuna í Havn, har eg fekk eina danska kvinnu á tal. Hetta var áðrenn deildin kom í Klaksvík.

- Tað hevði leingi verið illveður, og vit sluppu ikki út fyrri verður. Tað var eitt sattforhoyr, tí kvinnan helt, at eg hevði hug at svika.

- Hvi eru tit ikki úti, tá aðrir bátar liggja og "plaska" á Norðhavinum, vildi hon vita. Tað var skiligt, at hon ánaði ikki, hvat hon tosaði um, og at einki var at gera við tað.

- Tað er tað ringasta, sum fólk kunnu gera, tá tøy halda at vit vilja svika.

- Tey hótta við øllum møguleikum, men tað nyttar einki, tí vit havi einki at fjala, sigur Eyðun.

- Tað var ikki minni láturligt, tá vit ein dagin fingi vitjan av pantfútanum, tí vit ikki høvdu gildið útvarps- og sjónvarpsgjald.

- Eg segði sum var, at vit kundu ikki gjalda, og at vit heldur einki áttu at panta.

- Um tú lýgur, kemur tú inn at sita í hált ár, søgdu tøy mær.

- Eg helt fyrri, at tað hevði verið frægari, tí so fekk eg at eta ta tíðina.

- Sum sagt, tá stóðan er vorðin so ring sum hjá okkum, so kann alt gera tað sama. Hon er nú so ótolandi, at tú noyðist at geva skarvin yvir onkuntíð og bara flenna, um tú skal orka at liva. Tá vit umframt egnu trupulleikar bert hoyra um kreppuna, so gevur tað máttloysi, tí eingin tosar um annað enn kreppuna.

- Tendrar tú útvarpið, so er tað eisini bara kreppan, sum verður nevnd. Tað er til at fáa gásarhold av, men hvussu skal tað verða, tá veðurtíðindini eru frægastu tíðindini, og hann spár storm?

Tað einasta sum riggar

- Slitir tað ikki upp á samlívið at hava so nógvir trupulleikar at berjast við?

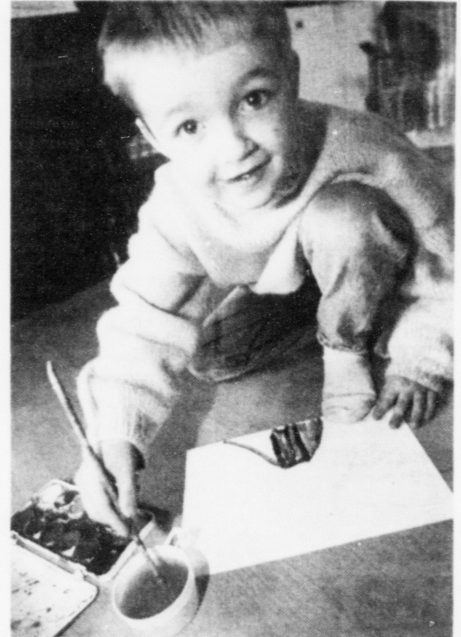
Lilliane og Eyðun hyggja hvør upp á annan og brosa.

- Skulu vit vera heilt erlig, so er tað tað einasta í okkara lívi, sum riggar í lötuni, sigur Lilliane, og Eyðun samtykkir.

- Í byrjanini var tað eins og einki var í lagi hjá okkum, men tað var kanska eisini tí tað var so torført at góðtaka veruleikan.

- Vit tóku okkum saman og fingið tósáð okkum til rættis, og síðani hava vit havt tað gott, sigur Lilliane.

- Tú hava fingið dótturina í ár. Er tað rætt at fáa fleiri børn, tá stóðan er so ring?

Henning var blíður við gesturnar og fór at teikna okkum eina mynd, sum hann gav okkum. Henning dámar væl at gera vatnlúsmyndir

húsini. Tá stóð nógv á okkum, men tá vit mistu húsini, lætandi tað í veruleikanum.

- Eg viðgangi kortini, at tað onkuntíð er lítið áhug-

- Eg haldi, at torførasta tíðin var, áðrenn vit mistu

Lilliane og Eyðun Konradsson vilja einki tuga longur og váttaði tí at siga okkum sína søgu

Rebekka er ein sonn gleði fyrri foreldur og syskini, og hon er blíð og trívist væl